

Cổ mẫu

CÔNG LÝ HÒA BÌNH

TIẾNG NÓI CỦA NGƯỜI VIỆT YÊU HÒA BÌNH CÔNG LÝ

Chủ Nhiệm kiêm Chủ Bút
MAI-NHƯ-MẠNH

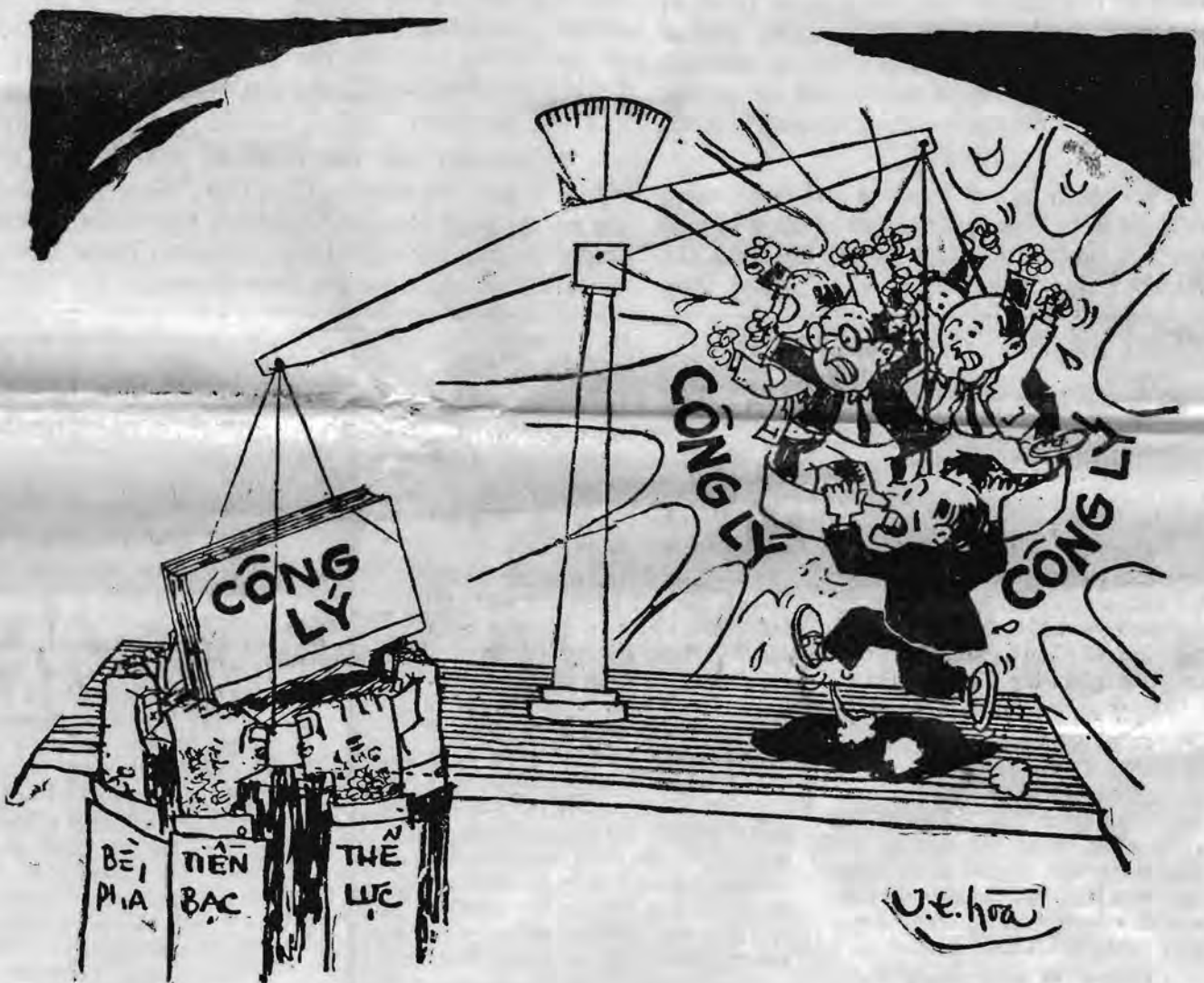
Tổng Thư Ký
TRẦN-NGỌC

Tòa soạn
989, Hai Bà Trưng Sg — ĐT.90.093

Số
2

Quản Báo
phát hành sáng
Chủ Nhật
17-5-1970
10 ĐỒNG

CÔNG-LÝ HÒA-BÌNH
TUYÊN CHIẾN VỚI:
Nghèo đói, bất công, kỳ thị

Tiếng nói

Xảo thuật trong ngôn từ

HÒA bình này chỉ thật sự được thành hình, khi bên trong cũng như bên ngoài, nó được xây dựng trên nền móng vững chắc, nghĩa là khi nó được chân lý làm nền tảng, công bình làm qui tắc, tình yêu làm động lực, tự do làm bầu khí.

Trên đây là những ghi nhận căn bản trong Tuyên Ngôn ngày 5 tháng 1 năm 1969 của Hội Đồng Giám Mục Việt Nam về vấn đề Hòa Bình

Giữa một xã hội đầy những bất công, giả trá, con người đã bị lôi cuốn, giăng xé vì những nghịch cảnh những mâu thuẫn chung quanh. Người ta đã dùng ngôn từ như một xảo thuật để che đậy một ẩn ý, để phò trương một ngụ ý thuyết và để xô đẩy kẻ khác vào những cuộc phiêu lưu đầy bất trắc.

Khi người ta lớn tiếng «Mạ vàng» cho những từ ngữ Công Bằng, Tự Do, Hạnh Phúc... cũng là lúc người ta đang mưu toan tước bỏ những quyền năng thiêng liêng của con người mà Thượng Đế đã ban cho họ. Cũng thế, khi người ta mạnh miệng kêu gào, cổ võ Hòa Bình cũng có nghĩa là người ta đang chuẩn bị lôi cuốn con người vào một cuộc chiến tranh tương tàn khùng khiếp khác.

Công Bằng, Tự Do, Chân Lý và Tình Thương đã không còn chỗ đứng trong một thế giới của những âm mưu, những bất công, lọc lừa và giả trá.

Người ta leo thang chiến tranh, tăng cường khủng bố, giết chóc để bằng mọi cách đưa nhau tới bàn thương thuyết, tìm kiếm Hòa Bình. Nhưng cũng chính giữa tâm thâm xanh của một cuộc hòa đàm, người ta lại dùng những xảo thuật trong ngôn từ để chửi rủa lẫn nhau, để mặc cả với nhau bằng giá máu và bằng mạng sống của những người đồng loại,

Từ bao nhiêu thế hệ qua, biết bao Hội Nghị, biết bao Hòa ước đã ra đời, trong khi chiến tranh vẫn không ngừng tái diễn, tóc tang đổ vỡ vẫn không ngừng đè nặng lên tâm tư con người.

Từ Âu qua Á, từ Mỹ qua Phi, đâu đâu cũng chỉ thấy văng lên những tiếng thét kinh hoàng của những nạn nhân chiến tranh, nạn nhân của bất công áp bức.

Trong cảnh huống đau thương thê thảm ấy nhu cầu về một nền HÒA BÌNH CÔNG CHÁNH và dài lâu đã trở nên một nhu cầu khẩn thiết, bất khả ly, của con người trong hậu bán thế kỷ 20.

Nhưng, một nền HÒA BÌNH CÔNG CHÁNH và dài lâu chỉ có thể có khi nó được xây dựng trên nền móng vững chắc, nghĩa là khi nó được chân lý làm nền tảng, công bình làm qui tắc, tình yêu làm động lực và tự do làm bầu khí.

CÔNG LÝ HÒA BÌNH

Chỗ đứng của người Công Giáo

TRONG CỘNG ĐỒNG QUỐC GIA

● Bài của MAI NHƯ MẠNH

L.T.S Người Công Giáo chúng ta vẫn tự hào đã góp phần vào việc xây dựng nền văn minh quốc gia. Người Công Giáo chúng ta vẫn tự hào là một tổ chức đoàn kết chặt chẽ và rất hữu hiệu trong các sinh hoạt chung. Vậy trong giai đoạn mới của quốc gia người Công Giáo đang làm gì, sẽ làm gì, người Công Giáo tự đặt cho mình trách nhiệm gì đối với đất nước?

Chúng tôi xin dành mục này của tờ báo để trình bày cũng qua đó để nêu lên tư tưởng của chúng tôi đối với vận mệnh quốc gia và góp những ý kiến xây dựng để người Công Giáo có thể chu toàn trách nhiệm lịch sử đối với Giáo hội và Tổ quốc.

Chúng tôi cũng xin mời gọi những người tha thiết với tương lai của quốc gia, những người muốn áp dụng chân lý của Giáo Hội, muốn đem những tư tưởng mới mẻ của Giáo Hội soi sáng cho những sinh hoạt cộng đồng, nếp tay cùng chúng tôi để cho mục này thêm phong phú.

NÓI tới đồng bào Công giáo Việt Nam nhiều người có cảm tình và cũng chẳng thiếu người có ác cảm, nhưng không ít thì nhiều người ta đã tỏ ra kiêng nể. Kiêng nể vì, người Công giáo mặc dù chỉ chiếm trên dưới 10 o/o dân số tại Việt Nam, đã tỏ ra rất tích cực trong các sinh hoạt của Quốc Gia.

Về chính trị : những đảng chính trị mang màu sắc Công Giáo rõ rệt hay đa số đảng viên là người Công Giáo như Lực Lượng Đại Đoàn Kết, Nhân Xã đảng, được xếp hàng với những đảng

Chính trị mạnh nhất hiện nay. Tại Quốc Hội, người Công Giáo hoặc thân Công Giáo đã chiếm gần một nửa số ghế tại Thượng Nghị Viện và trên một phần tư số ghế tại Hạ Nghị Viện. Trên thực tế khi khối đồng bào Công Giáo đứng lên tranh đấu cho một mục tiêu chính trị thì thường đã thắng vẻ vang. Người ta không quên được những cuộc xuống đường vĩ đại của Lực Lượng Đại Đoàn kết hồi năm 1964 và những cuộc bãi tỏ lập trường của Giáo dân thời Chính phủ Phan Huy Quát năm 1965.

Về văn hoá xã hội : hai trường Đại Học Huế và Đàlat đã do 2 vị linh mục khai sinh. Những trường trung học lớn và có uy tín nhất tại Saigon như trung học Lasan Tabert, Nguyễn bá Tông là những trường trung học Công Giáo. Những tổ chức xã hội, từ thiện Công giáo như nhà thương, viện dưỡng lão, ký nhi viện, cô nhi viện, số người Công giáo hiến đời mình để phục vụ cho lớp người nghèo khổ tật quỵ hiện nay chiếm đa số trên toàn quốc.

Về kinh tế : mặc dầu không có những xí nghiệp vĩ đại mang màu sắc Công Giáo, nhưng tại các nơi tập trung đông dân Công Giáo, nhất là dân Công Giáo di cư như trại Bùi Phát, ngã tư Bảy Hiền, Bắc Hà, Bình An, Xóm mới v.v... và các xã, ấp

định cư dân Công Giáo, người ta thấy sinh hoạt kinh tế phồn thịnh hơn hẳn vùng lân cận.

Ngoài ra, về cơ sở tôn Giáo thì, tại Việt Nam, không một tôn giáo nào có các cơ sở vững vàng như Công Giáo. Biết bao nhiêu nhà thờ, thánh đường nguy nga đồ sộ đã được cất lên và còn đang được tiếp tục cất lên, biết bao nhiêu nhà dòng, tu viện, chủng viện ở rải rác trên toàn quốc.

Người Công giáo chúng ta có quyền tự hào về ưu thế của chúng ta trong cộng đồng quốc gia này. Nhưng đồng thời chúng ta cũng cần nhận ra những trách nhiệm nặng nề đối với Giáo Hội và tổ quốc. Có người cho rằng ưu thế của người Công Giáo hiện nay là do những hạt máu của trăm ngàn thánh Tử Đạo đã đổ ra trong nhiều thế kỷ trước. Dầu đúng hay sai, chúng ta cũng phải coi thời cơ thuận lợi và những phương tiện chúng ta đang có như những nén vàng mà chủ nhà trao cho đây để sinh lợi theo dự ngôn trong phúc âm. Câu hỏi quan trọng mà chúng ta phải trả lời đó là với số vốn nhận được chúng ta đã sinh lợi được bao nhiêu?

Những ngôi thánh đường đồ sộ nguy nga, những cơ sở to lớn vĩ đại hay những cuộc lễ huy hoàng những cuộc xuống đường vĩ đại chắc chắn chưa phải là những mối lợi mà Thiên Chúa mong đợi. Mối lợi duy nhất mà Thiên Chúa mong đợi ở chúng ta là : Ánh sáng Công Bình và Bác Ái của Phúc âm được sáng tỏ trên đất nước này qua những hành động cụ thể, qua thái độ và lối sống gương mẫu của mỗi người, mỗi Cộng đồng và toàn khối Công dân Công Giáo chúng ta.

lời chúa

Trình bày : CÔNG-VỤ

CHỦ NHẬT 17-5-1970

LỜI CHÚA :

Chúa Giêsu lại phán bảo các ông rằng : « Bình an cho các con. Như Cha đã sai Thầy, Thầy cũng sai các con ». Nói thế rồi, Người thổi hơi và phán bảo « các ông các con hãy nhận lấy Thánh Thần ».

Ý nghĩa lời Chúa :

Chúa Kitô đã vâng lệnh « sai đi » của Cha Người xuống trần gian. Đang từ vinh quang muốn đời của Nước Trời, Người đã chấp nhận nhập thể với tất cả thân phận con người nhiều gian nan đau khổ. Nhưng nhờ có việc « ra đi » ấy mà con người đã được giao hòa với Thiên Chúa.

Chúng ta thấy rằng, hiện hữu của Chúa Kitô ở trần gian là một hiện hữu cần thiết, vì Người ở đây, Người là Ánh sáng, Công Bằng, Bác Ái, An vui cho nơi đó. Người không làm khổ ai, trái lại, những ai được tiếp xúc với Người đều tìm được nguồn hạnh phúc.

Sau khi hoàn thành sứ mạng được « sai đi » Chúa Kitô lại sai chúng ta ra đi tiếp tục con đường của Người.

Lời Chúa Trong Đời Sống

— Ông A là chủ gia đình, ông chăm chỉ làm việc, săn sóc vợ con thật chu đáo, không hề xích mích với xóm ngõ. Ông tích cực trong mọi việc chung, đạo cũng như đời. Hôm vừa qua, ông dọn nhà đi nơi khác, tất cả xóm ngõ nhớ tiếc : mọi người đều nói : không biết người mua nhà ông có

tốt được như ông không. Nếu mà bê bối thì khổ cả lũ.

— Anh Liên, một sinh viên Luật Khoa, rất hăng say trong kỳ tranh đấu vừa qua. tận tụy giúp đỡ đồng bạn. Nhưng về đến nhà, anh không hề giúp đỡ Cha mẹ. Ba anh sửa nhà, anh chỉ giúp được một tay. Anh chưa hề tham gia một việc gì của Xứ Đạo, ngay cả ngày lễ Chúa Nhật anh cũng đi nhà thờ khác, viện lý nhà thờ xứ anh lộn xộn, lộn xộn... Đúng ra, anh phải dấn thân vào mọi môi trường anh đang sống, học đường, gia đình, hay xứ Đạo đều cần đến anh như một chứng nhân sống của vị đã sai anh là Chúa Kitô.

— Cha Phanxicô, Bí thư Đức Tổng Giám Mục Saigon, vừa mất đi sau khi đã làm tròn sứ mệnh được « sai đi ». Trong chức vụ Bí Thư Ngài đã tận tụy với Công vụ. Với các Cha hưu dưỡng, Ngài đã sống như một « đầy tớ » (đến không phải để được hầu hạ, mà để hầu hạ thanh ân). Một Cha Già hưu dưỡng đã khóc trước linh Cữu Ngài, mếu máo nói « Cha chết rồi, ai sẽ nuôi chúng tôi ».

Tất cả đều khóc, vì đã mất đi một sự hiện hữu cần thiết trong những môi trường Ngài đang dấn thân.

Ý định

Tôi phải là chứng nhân của Chúa giữa anh em tôi. Nhìn qua tôi, anh em tôi phải tìm thấy Chúa. Sống trong môi trường nào, tôi cố đem lại an vui cho môi trường đó.

Vui buồn cùng bạn đọc

Người thợ vườn Đ.L. NHẢ

DỰA VÀO MỘT CỘNG ĐOÀN...

Giữa thời buổi Kiệm ước này, các, ông ra báo toàn nói những chuyện đầu đầu, những lý thuyết không tưởng, hòa bình bán vẽ... Ai mà còn có giờ đầu đọc báo (vì làm lữ tới ngày), còn hơi đầu để suy nghĩ vì đời dài ra cả một lũ...

Đó là những dòng đầu một lá thư, lá thư của một độc giả, ông Nguyễn Quốc Minh (Thủ Đức) gửi cho Tuần báo C.L.H.B. ông Minh viết tiếp : Thế nhưng tờ Công Lý Hoà Bình đã tới tay tôi và cái nhìn gặp gỡ giữa tôi với tờ báo ngay từ trang đầu Hình ảnh của sự đói nghèo, hình ảnh của gia đình tôi và có lẽ của đa số dân mình... Tôi nhận thấy tờ báo này C.L.H.B. đã nói lên những gì u-ẩn, uất nghẹn của những người đang khao khát một đời sống ấm no. Đúng thế, thân phận con người hôm nay thể thâm quá ! xã hội đầy xáo trộn, công lý đi vắng từ khuya — Dĩ nhiên hòa bình làm sao có được !!!

Kết thư, với một ý vừa khích lệ vừa thắc mắc, ông Minh tự vấn : « không hiểu các ông phát hành có chạy không — có đoàn thể, phong trào nào làm hậu thuẫn ? »

Người Thợ Vườn xin thành thật cảm ơn ông Minh và quý độc giả đã thư về cho tòa soạn bày tỏ cảm tình và cả sự lo âu cho tuần C.L.H.B. giữa thời buổi này khó khăn bất trắc này. Tiếc xin, cũng xin thưa chung với bạn đọc được rõ Tờ báo này là kết quả ý chí của một số anh em thành tâm thiện chí... Với quan niệm

ban đầu ĐEM TIM ÓC, ĐEM CÔNG CỦA để hoàn thành ý định Lấy Tình Yêu Giáo Hội Mẹ làm Động lực và Thể hiện những suy tư của mình dựa vào ánh sáng Phúc Âm, Tinh thần Công Đồng Vatican để trình bày với độc giả mọi giới. Cho nên, không một đoàn thể, một phong trào nào làm hậu thuẫn. Hậu Thuần cột trụ là cả cộng Đoàn Công Giáo V.N. mà chúng tôi sinh ra, lớn lên, hấp thụ...

Tờ báo sống, nhóm chủ trương tuần san CLHB được khích lệ, hăng hái dấn thêm vào cuộc sống, chính là nhờ ở sự nâng đỡ, đóng góp của từng độc giả xa gần... Chúng tôi chờ mong sự chỉ dạy của bạn đọc.

Bạn chủ trương các anh Có bao nhiêu «đáng làm Cha»

Câu hỏi ở ngay tiêu đề trên đây. Người Thợ Vườn xin bật mí với độc giả là hầu hết mọi người trong nhóm chủ trương đều tốt nghiệp lớp làm cha cả.

— Có những đấng cha thật bận rộn với họ đạo, với trường học tối tâm mặt mũi, nhưng cũng ráng sinh hoạt với anh em đều đặn — Công tác không phân biệt cao thấp già trẻ : « tất cả đều phải gấp báo và mang báo đi bán.

— Có những đấng cũng là cha thật với khoảng 8,9 mạng nam nữ tiểu đồng, nhưng lại là tay làm việc chết thời trong nhóm anh em.

Trần Ngọc ghi

Kể từ sau khi Cambodge phát động chiến dịch khủng bố Việt Kiều, gây tang thương chết chóc cho hàng trăm gia đình người dân Việt vô tội đang cư ngụ trên lãnh thổ Cambodge, người ta đã ghi nhận được nhiều sự việc đáng suy nghĩ.

● Đầu tiên là thái độ thân thiện tọa thị trong những ngày đầu của các giới hữu quyền Việt Nam Cộng Hòa trước những vụ Việt kiều bị thảm sát trên đất Cambodge. Người ta đã gượng gạo vịn vào lẽ cần phải nuôi dưỡng niềm hy vọng nối lại bang giao với Cambodge, để không muốn lên tiếng phản kháng một hành động man rợ của Nam Vang đối với hàng trăm, hàng ngàn đồng bào đang cư ngụ tại đây. Người ta cũng đã nói tới những âm mưu của Cộng sản bên trong và đằng sau vụ thảm sát Việt Kiều ở Cambodge để gián tiếp chạy tội cho chánh quyền Lon Nol.

● Trong khi ấy, do những biến động Cambodge, cuộc đấu tranh chống chánh quyền của Sinh Viên bỗng dừng chuyển hướng. Với sự yểm trợ của khối Phật Giáo Ấn Quang, các lãnh tụ sinh viên đã rầm rộ tổ chức những cuộc Mít Tinh, hội thảo lên án hành động man rợ của nhà cầm quyền Chùa Tháp trong các vụ tàn sát Việt kiều. Trong mối tương quan giữa người và người, nhất là giữa những người cùng chung huyết thống, phản ứng trên đây của Sinh Viên thật là đẹp. Nhưng nếu nhìn sâu vào sự việc, người ta đã không gạt bỏ được ý nghĩ là những người chủ chốt hướng dẫn và thúc đẩy những cuộc vận động đấu tranh hiện nay của Sinh Viên, khi lái mũi dùi về phía Cambodge, cũng không ngoài mục đích giành lấy chánh nghĩa đồng thời làm giảm uy thế của chánh quyền để tranh thắng với chánh quyền. Họ đã nhìn thấy rõ nhược điểm của chánh quyền khi không biết, hoặc không dám có phản ứng mạnh với chánh phủ Lon Nol.

Người ta tự hỏi trong trường hợp chánh quyền có thái độ cứng rắn ngay từ những ngày đầu mới xảy ra các vụ thảm sát Việt kiều trên lãnh thổ Cambodge thì liệu sinh viên có phản ứng «đẹp» như hiện nay không? hay là vì mặc cảm sợ bị dư luận cho rằng đồng quan điểm với chánh quyền mà lại ngồi im?

● Trước làn sóng công phần của dư luận và trước phản ứng của sinh viên, sau gần hai tuần lễ im lặng, thái độ của chánh quyền đột nhiên trở nên cứng rắn. Cùng với những văn thư phản kháng, hội đồng liên bộ đã được triệu tập để tìm biện pháp chặn đứng những thủ đoạn khủng bố Việt kiều của binh lính Cambodge, đồng thời chánh thức cử một phái đoàn qua Cambodge để giúp đỡ đồng bào lâm nạn và giúp phương tiện cho những người muốn hồi hương. Sự thay đổi thái độ quá mau chóng của chánh quyền đã khiến những kẻ xấu miệng cho rằng chỉ vì muốn chiều theo dư luận mà chánh quyền phải làm như vậy.

● Về phía Cộng sản Bắc Việt, mặc dầu chính họ là đầu mối gieo rắc tang thương chết chóc cho đồng bào trên đất Miên và có thể họ còn mong muốn thúc đẩy và nuôi dưỡng những hành động man rợ của binh lính Cambodge đối với Việt kiều với hy vọng tạo thêm những mâu thuẫn có lợi cho chủ trương xâm nhập, nhưng ngay từ những ngày đầu mới xảy ra vụ thảm sát, họ đã mau mắn lên tiếng phản kháng một cách ồn ào náo nhiệt. Thật là mỉa mai và cũng thật là chua xót!

● Người ta đã nhận danh tình ruột thịt, nhân danh lòng yêu thương và tình thân hiếu hòa chỉ để phục vụ cho những toan tính riêng tư mà thôi. Ngày nào con người còn dùng những thủ đoạn lọc lừa, ngày nào con người chưa biết lấy sự thành tín và yêu thương để đối xử với nhau, thì ngày ấy Hòa Bình, một nền Hòa Bình chân chánh và dài lâu vẫn chưa thể có trên mặt đất này.

✱ Để xây dựng một nền Hòa Bình chân chính vĩnh cửu...

GIÁO HỘI VỚI PHONG TRÀO CÁCH MẠNG tại các nước đang mở mang

✱ D. T. L.

THẬT là khó quan niệm được một cuộc Cách mạng không đổ máu tàn bạo. Kể từ cuộc Cách mạng Tư Sản Dân Quyền bùng nổ ở Pháp đã gần 200 năm nay, mọi cuộc tranh đấu Cách mạng đều đã vận dụng, phương tiện võ trang để thanh trừng những phần tử chống đối hoặc dùng áp lực tịch thu tài sản, quốc hữu hóa các xí nghiệp v.v.,

Chủ trương dùng bạo lực như vậy là điều không thể tránh được đối với những người lãnh đạo Cách Mạng. Vì họ nhận thấy rằng cần phải thay đổi dứt khoát tận gốc rễ guồng máy xã hội hiện tại, mà nếu không cương quyết triệt để thì chỉ còn là một đường lối vá vúi cầm chừng Rút cục không đi đến đâu cả, nếu không nói là có thể lại sa ngã vào những lầm lỗi tệ hại không kém gì chế độ hiện hữu.

Trước một chủ trương Cách Mạng triệt để và tàn bạo như vậy, Giáo Hội Công Giáo thường tỏ ra e ngại, rụt rè. Vì Giáo Hội vốn dựa trên căn bản «Tình Thương» để giải quyết mọi vấn đề nhân sinh, Giáo Hội không thể cổ vũ hay tán thành đường lối đấu tranh tàn bạo, đâm máu. Nhưng cũng chính vì chủ trương ôn hòa, chậm rãi như vậy, mà nhiều khi Giáo Hội bị chỉ trích là «đi đôi với Tư Bản, Đế Quốc», phản lại cao trào tranh đấu Cách Mạng.

Trong thực tế, mỗi khi một cuộc Cách Mạng bùng nổ, ít hay nhiều Giáo Hội đều bị va chạm; giáo sĩ bị trước đoạt một số quyền lợi, bị làm khó dễ, các cơ sở tài sản của Giáo Hội bị xung công, truất hữu hay phải chịu thuế nặng nề. Giáo dân nhiều khi bị áp lực không còn cơ hội kết hợp với nhau, vì người cầm quyền rất e ngại khối Công giáo có thể tổ chức thành sức mạnh phá hoại chính quyền Cách Mạng. Vì những kinh nghiệm đau buồn đó, các vị lãnh đạo trong Giáo Hội thường ngán sợ Cách Mạng đồng hóa Cách Mạng với nổi loạn, những người chủ trương Cách Mạng như là một thứ

quý dữ xấu xa, luôn tìm cách bách hại đạo Công giáo Ngược lại giới lãnh đạo Cách Mạng lại coi Giáo Hội như một kẻ thù nguy hiểm, một lực lượng phản động cần phải tiêu diệt, đàn áp,

Rút cục sự đối kháng ấy càng ngày càng tạo hố sâu ngăn cách giữa giới lãnh đạo Cách Mạng và lãnh đạo Tôn Giáo. Và quần chúng luôn luôn bị xâu xé giữa hai thái độ chống đối cực đoan này.

Trong hoàn cảnh của những nước đang mở mang, giáo dân thường chiếm một tỉ lệ nhỏ đối với dân số trong nước. Trước phong trào dành độc lập chống lại các thực dân Tây phương, người giáo dân tuy tham gia công cuộc tranh đấu như mọi công dân khác, nhưng cũng không làm sao tránh được những nghi ngờ đổ kỵ của một số phần tử quốc gia cực đoan Vốn thường coi Giáo Hội như vết tích sự xâm nhập văn hóa Tây phương. Cho đến nay, phong trào dành độc lập gần như đã thành tựu ở hầu hết các quốc gia trên thế giới, thì cuộc tranh đấu xây dựng dân chủ và phát triển kinh tế lại bị chi phối mãnh liệt bởi hai phe Tư Bản và Cộng Sản. Sự tranh chấp ý thức hệ ở giai đoạn này tuy không xuất hiện dưới hình thức đấu tranh võ trang, nhưng vẫn tạo thành một tình trạng căng thẳng thường xuyên giữa các thế lực đối kháng ngay trong nội bộ mỗi quốc gia. Bị lôi cuốn giữa cuộc tranh chấp ấy, Giáo Hội trong mỗi nước thường phải vận dụng những cố gắng phi thường nếu muốn giữ vững vai trò lãnh đạo tinh thần của mình trong cộng đồng quốc gia.

Kinh nghiệm cho ta thấy với một thời gian thiết lập tương đối mới mẻ, Giáo Hội tại các quốc gia chậm tiến chưa bén rễ sâu vào cộng đồng dân tộc, chưa đồng hóa với nền văn hóa cổ truyền. Cho nên phải thành thật mà nhận định rằng ảnh hưởng của Giáo Hội trong việc phát triển quốc gia chưa thể sâu rộng như người giáo dân thường chủ quan đánh giá quá cao. Ảnh hưởng

(Tiếp theo trang 7)

hoan hô, đả đảo

Roi Mây ghi

Tham nhũng và tướng lãnh

Kể từ khi Tổng Thống Diệm bị hạ sát, tướng lãnh Việt Nam sinh sôi, nảy nở ra nhiều, và đã là đề tài cho không biết bao nhiêu vụ hoan hô, đả đảo. Có nhiều nguyên nhân khác nhau gây ra những vụ hoan hô, đả đảo tướng lãnh. Tham nhũng là một. Gần đây có hai vụ. Vụ thứ nhất là một vụ đả đảo liên can tới các tướng Viên, Quang, Trí. Vụ thứ hai có thể coi như một vụ hoan hô đả đảo, liên can tới các tướng Thắng, Thanh, Chính, Trường.

Đả đảo tướng tham nhũng

Ngày 24.4.70, đại tướng Cao-văn-Viên, trung tướng Nguyễn-văn-Quang, và trung tướng Đờ-cao-Trí bị hai ông nghị Sách và Chức lôi ra cạo lông tại hội trường thượng viện. Ba ông tướng đã bị hai ông nghị lột mũ kết, chụp mũ tham nhũng lên đầu. Ông nghị Chức còn đòi Tổng Thống phải dùng quyền cước ra một chiêu vệ sinh, xúc mấy ông tướng «tham nhũng» đi cho thơm tho quân đội. Cái sự tổ cạo tham nhũng quan trọng này được ông nghị Chức đem danh dự và sinh mạng mình và con cái ra đặt cọc. Ông còn hứa nếu Tổng Thống phe lờ vụ này đi, Ông sẽ đưa thêm 4 tướng nữa lên thớt.

Mẹ kiếp, tướng Việt Nam sao bị tổ tham nhũng nhiều thế nhỉ?

Oan Thị Kính

Ba tướng cho là mình bị tổ tham nhũng như vậy thì oan quá xá, nên đã ra chiêu phản công cấp thời.

Tướng Viên gửi một văn thư lời lẽ đàng hoàng, yêu cầu đề nghị vụ được điều tra cho sáng tỏ, và kêu gọi sự thận trọng của những người đã đem ông ra cạo lông.

Tướng Trí cũng gửi một văn thư những lời lẽ quyết liệt, trần truồng. Ông thách nghị sĩ Chức thứ nhất đấu khẩu công khai thứ hai đấu võ khí. Lá thư của ông đã làm dư luận sôi nổi và chắc chắn sẽ còn được người đời lâu lâu nhắc nhở, đàm tiếu.

Tướng Quang thì cao tay ấn hơn cả. Ông phản ứng bằng sự im lặng. Im lặng là vàng. Nếu quả thực ông không tham nhũng như bị tố, thì nguyên một sự nín thinh này cũng đủ làm cho ông giàu to rồi.

Roi Mây thì nghĩ rằng tướng Viên và tướng Trí nên bắt chước tướng Quang, im lặng là thượng sách. Văn thư vung vút làm miệt gi cho thiên hạ chúng chửi. Chuyện đấu có đó, Tổng Thống sẽ lo xong ngay mà. Vụ tướng Toàn bị GSV cho ăn đòn, lại được Tổng Thống gán thêm lon còn sờ sờ ra đó. Mấy anh nghị sĩ làm chó gì có quân, có súng trong tay. Không đáng sợ. Không đáng o bế.

...Nhưng đáng giận

Quả thực mấy ông nghị không đáng sợ nhưng đáng giận. Đáng giận ở cái chỗ rằng khi ông nghị Chức dứt lời tố cáo 3 ông tướng thì tất cả hội trường thượng viện vỗ tay nhiệt liệt, vỗ tay thật lâu. Mẹ kiếp, vỗ tay như vậy là một sự tỏ thái

(Tiếp theo trang 7)

C.L.H.B. tuyên chiến với

NGHÈO ĐÓI, BẤT CÔNG và KỶ THỊ

— Như CLHB đã loan tin kỳ trước, Đức Tổng Giám Mục CAMARA xứ Ba Tây đã cùng với Mục Sư Abernathy, người kế vị Mục Sư King vừa mới cho công bố một bản tuyên ngôn chung kêu gọi mọi người đứng lên chống lại nạn nghèo đói, kỳ thị chủng tộc và chiến tranh.

Bản tuyên ngôn đã được đài phát thanh Vatican phổ biến rộng rãi trong thương tuần tháng 4-70.

CLHB xin công hiến bản nguyên văn bản Tuyên ngôn mệnh danh là «Tuyên Ngôn RECIFE» này.

CHÚNG tôi xác nhận ý chí chung trong việc tranh đấu nhằm giải phóng các dân tộc nghèo khổ trên thế giới khỏi tai họa chiến tranh, nghèo đói và kỳ thị màu da. Chúng tôi tin chắc rằng công việc đó có thể và phải thành tựu do cuộc vận động toàn thế giới để mọi dân tộc ý thức được những nguy hại của nạn nghèo đói, kỳ thị và chiến tranh đối với nhân loại. Chúng tôi xác tín rằng những dân tộc đã thức tỉnh khỏi tình trạng bất động có quyền và có bổn phận tổ chức lại với nhau và chống lại bằng đường lối bất bạo động các cơ cấu chính trị, kinh tế và xã hội đang kiềm chế bao nhiêu dân tộc trong cảnh nghèo túng và kinh hãi của chiến tranh.

● Với cung cách đặc biệt, chúng tôi chào mừng thế hệ tuổi trẻ khắp thế giới trong mấy năm gần đây đã có những nỗ lực can trường khiến mọi người chú ý đến những nhu cầu lớn lao của lớp người nghèo khổ, đến những bất công khắp nơi và đến sự điên rồ của chiến tranh. Chúng tôi hoàn toàn trợ lực lớp thanh niên đó và cầu xin cho họ tiếp tục cuộc chiến đấu này.

Chúng tôi cũng quan tâm đặc biệt tới hồ sơ mỗi ngày thêm ngăn cách lớp người nghèo với những kẻ giàu có không vì có nhiều của cải vật chất trong khi người giàu tiếp tục giàu thêm và kẻ nghèo vẫn ở mãi trong sự cùng cực. Thái độ những người của lớp người sung túc có lẽ là một trở ngại lớn nhất trong thế giới hôm nay.

● Chúng tôi thiết nghĩ cần phải bảo động với các dân tộc là tình trạng hiện tại đang tiến dần đến sự bản cùng thường xuyên của hai phần ba nhân loại. Người nghèo trong mọi quốc gia đều

bị gạt ra ngoài hệ thống xã hội để tiếp tục sống trong cảnh bản cùng mãi mãi, trừ phi nhân loại tìm thấy và chọn lựa một con đường tốt đẹp hơn cho phép chúng ta chung sống với nhau.

Nhưng hai chúng tôi mục sư Báp Tít và giám mục Công giáo, người có quốc tịch Mỹ, kẻ là công dân nước Ba Tây Chúng tôi không chịu nhường bước cho sự thối chí. Hy vọng vẫn còn, kẻ cả giấc mơ một thế giới không còn nghèo túng không có chiến tranh, không còn thành kiến, một thế giới mà mọi người đều tự do. Đó là giấc mơ của Chúa Giêsu Kitô, của Thánh Cam Địa, của Martin Luther king, và đó cũng là giấc mơ của chúng tôi.

Có đôi lúc cuộc tranh đấu cho nhân loại có một thế giới tốt đẹp hơn, công bằng hơn hình như bị lung lay và sức mạnh của những kẻ đang nắm ưu quyền có vẻ được củng cố hơn. Chúng ta đang sống trong tình trạng như vậy. Nhưng lịch sử luôn đầy đầy bất ngờ cho những kẻ yếu mền Thiên Chúa và loài người. Chúng tôi không ngã lòng. Chúng tôi sẽ tiếp tục cuộc tranh đấu để cho tình yêu thương và tình huynh đệ trở thành dấu hiệu nổi bật trong toàn thể xã hội con người.

Để chống lại hiểm nguy thường xuyên của cuộc chiến tranh thế giới, chúng ta phải có một Phong Trào Quốc Tế tranh đấu cho Hòa Bình. Để chống lại nghèo đói, chúng ta phải lập mặt trận quốc tế chống nạn bản cùng và chống sự phân phối bất công tài sản. Chúng tôi chưa biết rõ một phong trào như vậy sẽ có hình thức thế nào, nhưng chắc chắn nó sẽ lôi cuốn số đông quần chúng, lôi cuốn tất cả các tôn giáo, mọi người thiện chí để đi tìm Công Lý và Tình Thương như là con đường để tái lập hòa bình.

Chúng tôi sẽ giữ mối liên lạc với nhau và sẽ đi gặp quý vị trong các nước khác đang tìm kiếm xây dựng một thế giới công bằng hơn bằng một phong trào bất bạo động với sự tham gia của đông đảo quần chúng.

Mục Sư Ralph Abernathy
Dom Aelder Camara.

Cuộc Hành Hương tại Trung Tâm

THÁNH MẪU BÃI DẦU

MỘT cuộc hành hương trọng thể đã được tổ chức tại Trung Tâm Thánh Mẫu Bãi Dầu, Vũng Tàu liên tiếp trong ba ngày 1, 2 và 3 tháng 5 vừa qua, dưới sự hướng dẫn của Đức Giám Mục Địa phận Xuân Lộc, cùng sự tham gia của hàng chục ngàn tín đồ Công Giáo trong địa phận và các vùng lân cận.

Nhân cuộc hành hương này, Đức Giám Mục Xuân Lộc đã chủ lễ đặt viên đá đầu tiên xây dựng Trung Tâm Thánh Mẫu Bãi Dầu.

Hồi 16 giờ ngày thứ bảy 2-5, hàng ngàn giáo dân đã cùng các chức sắc Công Giáo địa phận Xuân Lộc dự một cuộc rước kiệu Đức Mẹ từ nhà thờ Vũng Tàu đến Bãi Dầu. Tượng Đức Mẹ được rước trên một xe hoa lộng lẫy do Trung Tâm Truyền tin dâng kính. Đức Cha Lê Văn An, Giám Mục địa phận Xuân Lộc ngồi trên một xe hoa khác theo sau, do trường Thiếu Sinh Quân trang trí.

17g30 kiệu Đức Mẹ tới Bãi Dầu. Đức Giám Mục đã xuống thuyền ban phép lành cho các giáo dân ngư phủ trong vùng đang tề tựu trong hàng trăm chiếc ngư thuyền được treo đèn kết hoa từ khắp nơi kéo về dự cuộc hành hương. Chiếc thuyền Hoa rước tượng Đức Mẹ do Liên Đoàn Ngư Phủ Bến

Đá thực hiện và chiếc thuyền Hoa rước Đức Giám Mục do Giáo Dân Bến Đá thực hiện.

Sau đó, Đức Giám Mục Xuân Lộc đã chính thức cử hành nghi lễ đặt viên đá đầu tiên xây dựng Trung Tâm Thánh Mẫu Bãi Dầu, Lễ Châu trọng thể đã diễn ra sau đó, để dâng toàn thể địa phận lên Đức Mẹ.

Hồi 7 giờ sáng Chúa Nhật 3-5, Thánh Lễ Đồng Tế đã được Đức Giám Mục Địa phận cử hành trước sự tham dự của hàng chục ngàn giáo dân.

Tham dự cuộc hành hương tại Trung Tâm Thánh Mẫu Bãi Dầu, nhóm chủ trương tuần báo CLHB đã nhân cơ hội này giới thiệu số ra mắt của tuần báo với đồng bào Công Giáo địa phận Xuân Lộc. Kết quả thu được vượt ra ngoài dự tính. Ngoài 1000 tờ bản lẻ được phân phối tới các độc giả có mặt trong cuộc hành hương, anh em còn mời được ngót 100 độc giả mua năm mà phần lớn đều thuộc giáo xứ Bến Đá, một giáo xứ phần thịnh gần Trung Tâm Thánh Mẫu, qui tụ lối ngót 500 gia đình mà phần đông đều sống về ngư nghiệp. (Coi hình chụp mặt tiền Giáo xứ Bến Đá nơi trang 8 số này).

Giải đáp thắc mắc

Người phụ trách : LÂM CẨM

Kính Bắc Châu đã đọc CLHB số 1, các Bác viết đi dóm lăm, nghe cũng mát lòng mát ruột. Tuy nhiên châu hơi thắc mắc về cái tên CLHB, không hiểu nó có dính sát phong trào CLHB không?

LÊ TỐT, Mỹ-Tho

Trả lời

Châu ơi, đất nước này đã khổ vì cái nạn «nghị kỵ chup mủ». Hễ có một đoàn thể nào mới, một tờ báo nào vừa ra lò là y như có người đặt vấn đề: Nó của ông nào phe nào, nó đứng giữa, đứng trên hay toàng teng lơ lửng? Khổ ời là khổ, cứ như vậy hồi sao đất nước này không rách bươm như tàu lá chuối

Bác tưởng rằng tờ CLHB của tụi bác sẽ thoát nạn vì tụi bác chỉ là những thằng con trai đang ở tuổi hăng tiết vọt, không tiền, không quen một thứ ông lớn bà lớn nào hết tội, chỉ có một thiện chí muốn nói lên tiếng nói yêu chuộng Hòa Bình của một lớp người sinh ra trong khói lửa, lớn lên trong chiến tranh, muốn quãng đời còn lại được nếm chút hương vị của Hòa Bình, một thứ Hòa Bình xây trên Công Lý. Có thể thời chứ tụi bác đâu có ăn có với ai mà cháu hỏi ác ôn vậy.

Này, Chúa bảo «đừng xét đoán ai để khỏi bị đoán xét» đó, Châu ạ.

Hỏi :

Lại đến mùa bầu cử rồi, ứng cử viên thì nhiều như cát biển, làm sao để phân biệt vàng thau lẫn lộn này. Ông có cách nào để chọn một gửi vàng làm ơn chỉ cho tụi tụi nhờ.

TRẦN ĐỨC
Ngã Tư Bảy Hiền

Trả lời

Lâm cẩm này cũng đang băn khoăn về cái sự bầu cử sắp tới thì được ông bạn hỏi ý kiến, bèn làm một phát suy tư về cái quyền bỏ phiếu to tổ bố của mình. Này ông bạn ơi, ứng cử viên mùa viêm nhiệt nhiều như cát hay như gi di nữa, đừng có lo, tự mình cũng sẽ có tam thập lục kế để chọn mặt họ mà «gửi vàng» để ợt.

Này nhé, những ông những bà mà từ ngày Cha sinh mẹ đẻ đến giờ chưa hề bước chân đến ngưỡng cửa nhà Chúa, nhà Chùa mà nay xum xoe trước cửa mấy Cha mấy Thầy dạ dạ vâng vâng ngọt như mía lùi, sẵn sàng móc hầu bao ra giúp quỹ từ thiện... thì đó chính là cái bản mặt đầu tiên đáng cho chúng mình «gửi vàng» thật nhiều.

Rồi đến loại người mà thành tích đấu tranh của chúng cho đất nước thơm phức này không lớn hơn đồng phân gà. Ấy thế nhưng nó lại khéo nhờ bọn phũ thủy viết ra trên giấy trắng mực đen những thành tích thơm như chả chó.

Đây là một tấm danh thiếp vĩ đại: NGUYỄN VĂN BỰA Ư ng Cử viên nguyên sáng lập viên Trung tâm Bình Khang nguyên tổng ủy viên dẫn mối đảng «ch/ em ta» Nguyên chuyên viên luôn cúi hăng chó chết. Đã từng vào tù ra khám vì dám ăn cắp. Tham gia các phong trào cứu trợ để đắp hit cho bằng thích.

Ông Cử đi kiếm những tấm danh thiếp cỡ đó mà bỏ vào thùng «cầu» là Ông đã chọn được đúng mặt để «gửi vàng» rồi đó.

Như Chúa Giêsu dạy: «Không phải kẻ nói: Lạy Chúa, Lạy Chúa, được cứu rồi, chỉ có kẻ thực hiện thánh ý Đức Chúa Cha mới được rồi». Lại đến ngày tận thế, Chúa sẽ phán xét: «Ta đói các con đã cho ăn; ta khát, các con đã cho uống; ta lỡ hành, các con đã đón nhận; ta rách ruột, các con đã cho áo mặc; ta gầy lặt, các con viếng thăm; ta ở tù ngục, các con đã đến với ta... Ta nói thật với các con, khi đói xử như thế với người hèn mọn nhất trong anh em, thì các con làm cho chính mình ta vậy».

(Matth. 25 câu 35, 36, 40).

GHẾ THĂM TRUNG TÂM

NÔNG THÔN PHAOLÒ VI VINH LONG

● Ký sự của ĐOÀN-THANH-LIÊM

NGÀY chủ nhật 26-4 vừa qua, nhân dịp đi nói chuyện với khóa huấn luyện căn bản do Ủy Ban Điều Hợp Chương Trình tổ chức, tôi đã may mắn được ở trọn ngày tại Trung Tâm Nông Thôn Phaolô VI Vinh Long.

Nhờ sự hướng dẫn của Cha Trịnh công Trọng, Tổng Tuyên Ủy Phong Trào Thanh Niên Thánh Nghiệp Việt Nam, tôi đã được gặp gỡ và nói chuyện với nhiều anh chị em đang cùng với Cha Trọng điều hành Trung Tâm này.

Thoát bầu không khí oi bức, ngột ngạt và xáo trộn ở Sài Gòn, tôi đã tìm được nguồn cảm hứng tuyệt diệu trong cảnh gió trời lồng lộng nơi Trung Tâm cách xa châu thành Vinh Long trên 3 cây số về hướng Cần Thơ. Qua sự tận tình giới thiệu của Đức khâm Sứ Angelo Palmas, Phong Trào Thanh Niên Thánh Nghiệp đã được Tòa Thánh La Mã yểm trợ xây cất một ngôi nhà khá đồ sộ rộng 18 thước dài 46 thước tọa lạc trên một thửa đất 2 mẫu tây.

Nếu không bị trường kỹ thuật nông thôn của Chánh Phủ đang xây cất án ngữ phía trước, thì từ ngoài đường lộ nhìn vào, Trung Tâm này nổi bật hẳn lên khỏi khu ruộng vườn xanh ngắt miền Tây.

Vì phương tiện còn eo hẹp, Trung Tâm mới hoàn thành được tầng trệt và một số căn nhà phụ

thuộc. Tuy vậy cũng gồm 4 phòng nhỏ ở hai đầu một phòng hội lớn ở giữa cỡ 12x30 mét với tiện nghi tương đối khá đầy đủ. Trung Tâm có máy điện riêng, có nước máy chảy đều. Phía sau một hàng đu đủ trồng mới có một năm mà đã trĩu trái xum xuê. Năm sáu luống bọ bọ xanh tốt trông tựa như luống bắp. Vì là thể đất ruộng, nên ban Quản Trị đã tốn khá nhiều công lao vượt đất thành luống và khai mương sâu để trồng cây sau này. Những cây lôm chôm, chanh, măng cầu... đã được ươm sẵn đợi đến mùa mưa là bứng qua trồng ở các luống đắp thẳng tắp.

Khi vượt đất đắp nền nhà, Trung Tâm đã có thêm được một ao sâu nuôi Cá Phi. Ở đây nhà phía sau còn có một chuồng gà nhỏ cỡ 50 gà mái đẻ và một chuồng heo nái với ba con sắp đẻ. Vậy là tôi đã được ăn trứng gà, cá lóc và rau thơm sản phẩm đầu tay của Trung Tâm.

Theo Cha Trọng và anh chị em trong Phong Trào Thanh Niên Thánh Nghiệp tại đây, thì Trung Tâm còn phải cố gắng nhiều lắm để có thể phát triển và điều hành đúng mức. Tới nay đã có nhiều khóa hội thảo và huấn luyện được tổ chức tại đây. Hiện đang có khóa huấn luyện về giáo dục căn bản phụ nữ cho các chị em cán bộ phong trào từ Cần Thơ, Bến Tre, Sa Đéc, Vĩnh Long tới tham dự suốt hai tháng theo quy chế nội trú. Ngoài ra còn có khóa hội thảo liên tục trong 8 tuần lễ,

mỗi tuần hai buổi dành cho giới nông dân học tập về cách dùng phân bón và cấy lúa thần nông 20

Phong Trào Thanh Niên Thánh Nghiệp Vinh Long đã cùng với các tổ chức địa phương như Hội Phật Học, Ban Xã Hội Giáo Hội Hòa Hảo, Giáo Hội Cao Đài, Hiệp Hội Nông Dân, Hội Hồng Thập Tự, Hội khuyến Học... thiết lập một cơ cấu chung lấy tên là Ủy Ban Điều Hợp Chương Trình Huấn Luyện để cùng góp sức với nhau trong công cuộc tổ chức huấn luyện chuyên môn cho đoàn viên các cấp. Trung Tâm Phaolô VI được hân hạnh đặt dưới quyền sử dụng của Ủy Ban Điều Hợp này để tổ chức các khóa huấn luyện về máy đuôi tôm, máy bơm nước, máy cày, về cách sử dụng phân bón, thuốc sát trùng, trồng cây trồng lúa theo phương pháp mới...

Nền móng đã đặt xong, cơ sở đã có, Trung Tâm Nông Thôn Phaolô VI chắc chắn sẽ phát triển mạnh nhờ tinh thần cố gắng và kiên trì của nhóm anh em vẫn tha thiết với Phong Trào Thanh Niên Công giáo Nông Thôn từ gần 30 năm nay.

Ba năm sau ngày Thông Điệp Phát triển các Dân Tộc ra đời, tôi lại tìm thấy một lần nữa niềm phấn khởi nơi Trung Tâm Nông Thôn Phaolô VI giữa các anh em thanh niên Miền Tây đang hăng say phục vụ cho công cuộc phát triển dân tộc với tinh thần cởi mở thân hữu cùng các anh em tín đồ tôn giáo khác của Công Đồng Vaticanô 2.

Và tôi thấy công việc Phát Triển thực sự đã bắt đầu. Bạn nào muốn kiểm chứng điều này, xin cứ việc đến Trung Tâm này hỏi gặp chị Tư, Anh Hưng, Anh Phong, Anh Sanh, Anh Nhạc và cô em ba Nhi.

Sài Gòn. 28-4-70.

L.T.S. Đề quý vị độc giả tiện theo dõi quan điểm của Giáo Hội trước những vấn đề trọng đại, trong phần sau đây, chúng tôi sẽ lần lần trích đăng những văn kiện căn bản của Tòa Thánh Vatican và của Hàng Giáo Phẩm Việt Nam.

(Tiếp theo kỳ trước)

vết của cố gắng, của thất bại và thành công của, con người. Đối với người tín hữu, thế giới này đã được Thiên Chúa về thương yêu mà tạo dựng và gìn giữ; thế giới này đã bị rơi vào vòng nô lệ của tội lỗi, nhưng đã được giải thoát nhờ Chúa Kitô, Đấng đã chịu đóng đinh, đã sống lại và toàn thắng Satan, để được biến đổi như Chúa Cha muốn và để nhờ đó mà đạt tới sự hoàn thành.

3) Phục vụ con người

1— a). Con người hôm nay, bờ ngõ trước chính những khám phá và quyền lực của mình, đang khắc khoải đặt vấn đề: về sự biến chuyển hiện tại của thế giới, về vị trí và sứ mạng của con người trong vũ trụ, về ý nghĩa những cố gắng của riêng mình như của cả tập thể, về cứu cánh cuối cùng của sự vật và của con người.

QUAN ĐIỂM

Hòa Bình của Giáo Hội C.G.V.N.

● **THƯ LUÂN LƯU CỦA HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT-NAM HỢP TẠI SAIGON NGÀY 5 THÁNG 1 NĂM 1969.**

Xây Dựng Hòa Bình

Trong tình thế hiện tại, ý thức sự liên đới trách nhiệm đối với toàn thể dân tộc, Hội Đồng Giám Mục Miền Nam Việt Nam, nhóm họp tại Saigon, đã nghiên cứu suy nghĩ, trao đổi ý kiến theo câu hỏi:

«Làm sao góp phần xây dựng Hòa Bình?»

Dựa theo tinh thần các văn kiện của Tòa Thánh, Hội đồng Giám Mục lưu ý toàn thể giáo sĩ, tu sĩ, giáo dân về mấy điểm sau đây:

Sự này nở của các tệ đoan.

Hơn hai mươi năm chiến tranh, không những đã chônchất lên quê hương quá nhiều đau khổ;

bao nhiêu tài sản, và bao nhiêu sinh mạng bị hoang phí, mà tình trạng di cư, tản cư còn gây thêm nhiều xáo trộn Xã Hội và kinh tế. Những thảm trạng vật chất không sánh được với những tham vọng luân lý và tinh thần.

Chúng tôi không thể không công nhận và khen ngợi những cố gắng không ngừng của bao nhiêu người thiện chí để góp phần xây dựng nước nhà trên nhiều lãnh vực.

Chúng tôi cũng nghiêm minh cảm phục trước sự hy sinh của những người đang can đảm bảo vệ Quốc Gia.

Nhưng trước những nhần-nại, cố-gắng, tiến-triển ấy vì luôn luôn sống trong bất thường của chiến cuộc, bất an của nội bộ, bất công của Xã Hội nhiều kẻ mất tin tưởng ở tương lai đâm ra chơi bời trụy lạc, hoặc tham nhũng hoặc bán rẻ thanh danh tiết hạnh.

Nếp sống xa hoa, bất công bên cạnh tiếng súng nổ rền ngày đêm, bên cạnh những đồng bào chiến nạn, thật là đác tội với Thiên Chúa và Tò Quốc.

GIÁO HỘI

Trong Thế Giới hôm nay

■ **HIẾN CHẾ MỤC VỤ : VUI MỪNG và HY VỌNG.**

(Bản Dịch của T.L.C.V.N)

b. Nhiệm vụ của Công đồng là làm chứng và hướng dẫn đức tin của Dân Thiên Chúa. Nhưng dân Thiên Chúa mà Đức Kitô đã tụ họp lại là thành phần của gia đình nhân loại. Do đó Công đồng không biết làm gì hơn để tỏ tình liên đới, kính trọng và yêu thương đối với toàn thể gia đình nhân loại là tìm cách đối thoại với nhân loại về những vấn đề nói trên. Không biết làm gì hơn là dùng ánh sáng Tin Mừng để chiếu sáng trên những vấn đề đó và nhờ Thánh Thần Chúa hướng dẫn, đem đến cho nhân loại sức mạnh cứu rỗi của Chúa Kitô, Đấng sáng lập Giáo hội.

— Thực vậy mục đích của Giáo hội là cứu con người, là đổi mới xã hội loài người. Do đó trung tâm điểm của văn kiện này là

con người, con người toàn bộ và toàn diện. Con người gồm có xác và hồn quả tim và ý thức náo nức và ý chí

2. Công đồng tuyên bố sứ mạng của con người là cao cả và quả quyết rằng con người mang trong mình mầm mống Thiên Chúa vì thế Công đồng muốn đề nghị với nhân loại sự hợp tác chân thành của giáo hội để thiết lập một tình huynh đệ đại đồng xứng hợp với thiên chức đó. Giáo hội không có một tham vọng trần gian nào. Giáo hội chỉ có một mục đích duy nhất là tiếp tục, dưới sự thúc đẩy của Chúa Thánh Thần, công cuộc của Chúa Kitô Đấng đã đến trong trần gian để làm chứng về sự thật, để cứu rỗi, chứ không phải để lên án; để phục vụ chứ không phải để được phục vụ.

2. Thế giới mà Công đồng muốn nói đây là thế giới loài người, là toàn thể gia đình nhân loại với tất cả vũ trụ sống chung quanh con người. Thế giới này là nơi diễn tiến của lịch sử nhân loại, là nơi mang dấu

(Còn tiếp)

Xây dựng Hòa bình

Một lần nữa chúng tôi xác nhận rằng: Hòa bình không có nghĩa là không có chiến tranh.

Hòa bình không phải là thế quân binh giữa hai lực lượng đối lập.

Hòa bình chân chính không phải là Hòa bình chiến lược.

Hòa bình phải là thắng tiến nhân quyền.

Hòa bình là trật tự trong công lý và khôn ngoan, là sự hòa hợp của cộng đồng dân tộc để cùng nhau mưu cầu công ích, là kết quả của tình thương quảng đại bao dung, xóa bỏ hận thù, là nỗ lực không ngừng để cải thiện đời sống xã hội và đem ích chung cho mọi tầng lớp người dân (1) Hòa bình ấy chúng ta xây dựng không phải bằng khủng bố đàn áp, mà bằng nghị lực tinh thần, vừa tin tưởng vào sức mạnh thiêng liêng phù trợ, vừa tin tưởng mãnh liệt vào tiền đồ tổ quốc và cùng hiệp lực, tận dụng khả năng của mỗi người để xây dựng, tôn trọng phẩm vị con người và hòa hợp quốc gia.

(Còn tiếp)

sau lưng đời sống

Tạp ký Hoàng-Vinh-Thức

KHÔNG biết Thức đã ngủ được bao lâu. Chỉ biết là trời rất nóng, cái oi bức khó chịu của khoảng thời gian mỗi lần chuyển mùa. Nắng chói chang từ bên ngoài hắt vào căn nhà sáng rực. Một bầy trẻ con đang chơi trò tạt lon trong con hẻm nhỏ thật ồn ào. Cha mẹ chúng đã đuổi chúng ra khỏi nhà để khỏi bị quấy rầy trong giấc ngủ trưa trước khi trở dậy đi làm. Thức cảm thấy một lớp mồ hôi nhem nhếp giữa lưng và mặt đi vắng thật khó chịu nhưng cái mệt mỏi lười biếng làm chàng nằm nán thêm.

Các cháu, con bà chị, đã đi học hết. Đứa nhỏ nhất ngủ yên trên chiếc võng nhà binh ở góc nhà. Bà Danh, chị ruột Thức đang nói chuyện với bà hàng xóm thân nhất của bà. Khi có thì giờ, bà Danh và bà Ngân có thể nói với nhau đủ thứ chuyện trong hai ba tiếng đồng hồ vẫn không hết.

Gớm, giọng hai bà dẻo như kẹo, anh Danh vẫn nói vậy. Hết chuyện gạo, thịt, nước mắm bắt qua chuyện con cái học hành thế nào, tính nết từng đứa ra sao. Chiều nay, hai bà đang bàn về chuyện ông y-tá Định, một người quen trong khu cư xá này đã hơn 10 năm qua, vừa mở tiệm tạp hóa bán từ gạo, mắm, dầu hỏi cho đến cà phê Jean Martin. Bà Danh than phiền với bà Ngân: em không quá bận với mấy cháu thì thế nào cũng xoay ra buôn bán lật vật kiếm thêm, tụi nhỏ bây giờ ăn học tốn quá bà ạ, riêng cháu Hùng mỗi tháng 4,5 ngàn mới đủ mà lương nhà em chỉ được 12 ngàn thì làm thế nào cho đủ được. Thế là bà Ngân xoay sang khen ông Danh: ông nhà giỏi ghê chứ, ngày nào cũng chớ cả kiện hàng lớn đi bỏ mồi. Ông nhà em lười lắm không làm nổi việc ấy đâu. Ấy tụi thì phải tính đó bà, nhà em lười có tiếng đấy nhưng phải ráng cho các cháu học đến nơi đến chốn kéo sau này chúng nó lại oán. Tiếp đó, hai bà nói đến chuyện ông bà Tiên. Theo các câu chuyện được nghe lỏm của các bà từ trước, thì gia đình này có đứa con gái lớn nhan sắc bị ép đi bán bar để hai vợ chồng ở nhà ăn chơi. Mấy đứa nhỏ cũng chẳng được cho đi học. Các bà vẫn tiếc cho con bé Nguyệt: con gái lớn hơn hớ mà không ráng cho ăn học thêm vài năm nữa thế nào chẳng kiếm được tám chồng khá, biết đâu cả nhà cả họ chẳng được nhờ. Câu chuyện hôm nay thực bí hiểm. Bà Ngân nói: thằng nhỏ bốn tuổi con ông bà Tiên bị xe Jeep cán chết hồi chiều qua đó bà. Vậy hả. tội nghiệp. Vẫn giọng bà Ngân: thằng nhỏ chơi một mình, nó chui vào một cái thùng giấy lớn, thứ đựng thuốc lá của PX ở gần giữa đường.

Một cái xe jeep đi qua tưởng là thùng giấy không, cán bừa qua, ai ngờ thằng nhỏ ở trong. Chết liền, không cứu kịp nữa. Bà Danh nói: kể ra thì cũng là cái số của thằng nhỏ đấy; nhưng theo em lỗi là ở bố mẹ bỏ bê con không coi chừng cho chạy rong ngoài đường. Thế rồi ông tài xế làm sao? Ở thì ông ấy điều đình bồi thường một trăm ngàn để vợ chồng ông Tiên đừng kiện chứ sao nữa. Giọng bà Danh: một trăm ngàn hay mấy trăm ngàn thì người cũng chẳng còn. Ấy thì đã đành, nhưng mà ông bà Tiên có vẻ hỷ hửng lắm chẳng có lấy một giọt nước mắt nào cả. Tệ thế cơ chứ. Bà Danh tiếp, kể ra thì cứ vô trách nhiệm như họ mà lại sướng tằm thân, như em với bà thì chỉ lo cho con cái cũng đủ chết già chết mệt thôi.

Xã hội này có bao nhiêu là tằm bì hài kịch như thế. Đời sống tàn nhẫn như một guồng máy gồm những răng cưa thật sắc bén nghiền nát tất cả. Cuộc tranh đua để sống đã lên đến mức độ thảm khốc có thể xóa nhòa cả tình máu mủ ruột thịt. Nhiều lúc, nghĩ đến mình và những bốn phận của một đứa con đối với cha già, Thức không khỏi xót xa. Gần ba mươi tuổi đầu mà chàng vẫn còn lết dẹt về mọi phương diện. Ông già đã 60 tuổi mà vẫn phải

ngày ngày cặm cũi đi làm tại 1 sở tư đề bù vào tiền hưu trí công chức nuôi mấy đứa em của chàng. Việc kiếm sống còn khiến cho hai cha con ít có thì giờ gặp nhau. Tuổi ông đáng lẽ phải được phụng dưỡng để nghỉ ngơi tĩa sên cây cảnh mới đúng. Nhưng biết làm sao được. Biết làm sao trong hoàn cảnh này. Tiền đồng nghĩa với máu và nước mắt. Tiền như bản thật nhưng phải cần đến nó, phải vất vả vì nó rất nhiều. Bao nhiêu mơ ước thuở mới lớn đã cháy rụi, thấm thương. Thỉnh thoảng chàng lại e ngại thấy đứa cháu nhỏ nói với anh chị Danh: ba má cho con ăn nhiều chóng lớn con đi làm nuôi ba má, đóng hụi chết cho ba má. Không hiểu đến lúc đứa nhỏ ấy lớn lên, những may mắn có đến với nó để những ý định ngày-thợ kia được thực hiện? Không hiểu đến thế hệ của nó, đã quay của lịch sử sẽ dẫn dắt cái xã hội hấp hối này tới bờ vực thẳm nào. Có thể nào cảnh địa đàng trở lại trên quê hương này khi mà ngày hôm nay còn ngột ngạt không khí chiến tranh và chen chúc những đám người tranh sống như thú dữ?... Biết làm thế nào? Mỗi ngày lui tới nơi quán cà phê quen thuộc đó hai ba lần, tiêu hoang ngày tháng bằng những mẩu chuyện phiếm với đủ loại bạn bè xấu có tốt có. Mỗi ngày đi làm hết giờ trở về ăn cơm cùng với gia đình anh chị, ngủ một giấc buổi trưa rồi trở dậy lang thang. Có thể nào mỗi ngày sẽ đều đặn như thế mãi. Chàng sẽ chết mòn trong đời sống đó. Thế còn những người khác cũng thế cả sao? Không ai có thể trả lời, không có câu trả lời nào được coi là đầy đủ được, hãy sống cái đã, đừng suy nghĩ nhiều thêm một có đứa bạn đã bảo Thức như vậy. Bởi vì những lý tưởng, những chân lý cổ điển đã biến thế.

Cái gì đúng cũng có thể là sai, tốt cũng lại có thể là xấu... Như thế đầu làm... Thức lững thững lấy khăn lông vào phòng tắm. Buổi chiều nay còn cái hẹn với Mỹ ở quán X, làm sao quên được. Những lát vật bận tâm bận trí trong công việc hàng ngày cần quên bớt cho nhẹ nhõm lại cũng không quên được. Thôi, dành nốt cho em khoảng thời gian còn lại của ngày hôm nay đó Mỹ, bắt đầu từ bây giờ. Không, có lẽ từ lâu rồi... Nhỉ, Chúng mình đã yêu nhau được gần một năm trời. Chắc em còn nhớ chứ?...

II

Lại một buổi sáng chủ nhật, chương trình thường lệ là quán cà phê. Ngủ dậy lúc bảy giờ mỗi ngày. Hoàng còn ngủ, chờ một chút xem nó có dậy thì rủ nó cùng đi cho vui. Thực ra thì nó không cùng một thói quen với Thức, đêm qua nó thức khuya để viết một bài báo hài hước, thời kỳ cho nó ngủ, chắc cũng là quá sớm để đến quán cà phê, Thức tự nhủ và lấy cổ bài tây ngồi chơi bài giết thì giờ. Bên ngoài khung cửa sổ, xóm nhà phía sau có vẻ rộn rịp mà lý do chàng được biết rõ: một số các ông các bà cỡ bốn mươi tuổi đến căn nhà của ông bà Thân đánh chắn. Thực ra thì hàng ngày đều có một chiếu đánh chắn, nhưng riêng chủ nhật đông khách hơn nên có hai chiếu. Chàng cũng không hiểu nhờ những

lợi tức nào những người ấy có thể đánh bài mỗi ngày, trong khi biết bao người khác phải chạy ngược chạy xuôi mà không kiếm ra đủ tiền nuôi gia đình. Cháu, không có ai đem đến câu trả lời. Rồi mấy cô con gái con ông bà Trương, đang tuổi dậy thì, sửa soạn quần áo kia rủ nhau đi chơi.

Trong căn nhà bên cạnh lại có tiếng trẻ khóc tiếp đó là giọng chị Tâm: mày khóc tao cho ở nhà với ngoại khỏi đi chơi. Thế là thằng nhỏ im ngay và chỉ một lát sau có tiếng chiếc xe Suzuki cũ của anh Tám rú vang phóng ra ngoài đường để bắt đầu một chuyến đi chơi ngày chủ nhật.

Thức đứng dậy dẹp cổ bài, mặc quần áo lấy xe đến quán cà phê quen.

Đến nơi, từ xa, Thức đã nhìn thấy chiếc Honda cũ của Thảo. Ở có lẽ nào ta phải ngồi một mình uống cà phê sáng nay, chưa chừng chút nữa lại còn có anh Trung nữa. Anh Trung là bạn của anh Dương anh ruột Thức, thường rất thích nghe và góp chuyện với nhóm bạn bè Thức, tức là lứa tuổi 10 năm sau thế hệ của anh. Chàng khóa xe cẩn thận và để ở một chỗ có thể từ trong quán nhìn ra thấy được, đó là một điều bận tâm nhỏ nhưng rất cần thiết.

Thực ra thì trong cảnh sống hiện tại, chúng ta đã phải khó nhọc rất nhiều về những nỗi bận tâm thương và nỗi muộn như thế. Chẳng hạn như trước khi ra khỏi nhà còn phải nắn tui xem đã mang đủ giấy tờ tùy thân hay chưa...

Quán thật đông. Cái quán này vẫn thế từ ba bốn năm nay. Khách uống đa số thuộc thành phần sinh viên, đủ loại trong số đó chàng nhận ra nhiều mẫu người quái dị mà chàng thường gọi đùa là những quái nhân. Kể ra có những loại người đó dễ nhìn ngấm và quan sát cũng là điều đôi khi mang lại nhiều thích thú. Một chàng mới khoảng ngoài ba mươi mà hay ra mặc đồ lớn, kẻ cạp trong những ngày nắng cháy nhất của thành phố Saigon, đã vậy tóc lại dài và xoắn như một thứ hippy nửa mùa, đôi khi còn xách theo 1 cái dù và một chiếc cặp dày cộm. Đó là một mẫu người tự thấy mình quan trọng. Bạn bè Thức thường xi xào mỗi khi có anh chàng này xuất hiện: « người về từ Paris ». Một đứa khe khẽ hát-trời mùa đông Paris, suốt đời mặc veston. Một quái nhân khác hồi trước hay ngồi hút thuốc lảo rồi ngồi lì đăm đăm lâu không thèm nói năng với ai mà cũng chẳng nhòm ngó tới ai như trên cõi đời này chỉ còn một minh bạch ta. Anh chàng này đã nhập ngũ và về từ ngày đó không còn thói quen ngày xưa nữa nên cũng vì thế được nhóm bạn bè Thức gạt tên ra khỏi bảng Phong Thần. Chàng bất mãn nhiều về từng cử chỉ, từng tác phong, ngôn ngữ của đa số bọn họ, đến nỗi đôi khi chàng đã có những ý nghĩ khinh bạc coi họ là một lũ mửa rối cho mình xem chơi giải buồn. Khóai thuốc ngọt ngạt trong quán, tiếng nói chuyện rào rào lẫn với tiếng nhạc Trịnh Công Sơn thời thượng... Thật là vô nghĩa, mà lại không thể thiếu được...

Những môn mỗi tiêu hao không chạy trốn được... Thức so sánh mỗi người thanh niên với một hình ảnh một con chim sống trong chiếc lồng tre, chỉ có thể đập cánh ở trong đó mà khát khao vùng trời xanh thẳm. Nhưng thực ra thì con chim ấy còn có thể yên phận với những hoa quả hay sáu bảy người ta dùng để nuôi nó còn chàng, vẫn mãi mãi khổ tâm về những khát vọng muốn góp một bàn tay cải tạo cái Xã hội này, trong khi càng ngày nó càng trở thành vô nghĩa đến độ khôi hài, bởi vì chàng vấp phải suy nghĩ về những việc xảy ra quanh mình, về những điều phải làm để sửa đổi nó. Chừng ấy thứ chông chênh thành một niềm rày rứt khôn nguôi đó nặng...

(Trích một đoạn trong « ĐỒNG GẠCH VUN »)

« Các dân tộc đói khổ đang đòi hỏi các dân giàu sang. Hội Thánh động lòng run rẩy khi nghe tiếng kêu phát ra từ niềm thao thức ấy và kêu gọi mọi người hãy vì yêu thương đáp lại tiếng gọi của anh em mình. »

— (Thông điệp « Phát triển các dân tộc » Số 3)

Giáo hội với phong trào cách mạng...

(Tiếp theo trang 3)

Tây phương, từ lối diễn đạt tư tưởng cho tới lẽ lối điều hành thường ngày, vẫn còn là một di tích nặng nhọc đối với các Giáo Hội bản xứ.

Đàng khác sự kiện Giáo Hội đang sở hữu một số tài sản lớn lao thường mâu thuẫn với đòi hỏi công bằng xã hội của đa số quần chúng nghèo khổ trong nước. Trong khi đó, Giáo Hội thường dễ thỏa hiệp với nhà cầm quyền trong nước bất kể chế độ đó tham nhũng thối nát hay phân lại quyền lợi của đa số nhân dân. Bởi vì Giáo Hội nói là không làm chính trị, nên lúc nào cũng thuận phục kẻ cầm quyền. Nhưng nói như vậy là Giáo Hội đã từ chối nhiệm vụ đòi hỏi chính quyền phải thực hiện công bằng, phải chăm lo cho quyền sống của mọi công dân.

Trước những mâu thuẫn bất nguồn lâu đời ngay từ thuở Giáo hội mới du nhập một quốc gia bị cường quốc Tây phương xâm chiếm, Giáo Hội tại các quốc gia đang mở mang hiện phải cố gắng lắm mới có thể làm tròn sứ mạng hướng dẫn quần chúng trong công cuộc tranh đấu để con người được sống cho ra người trên xứ sở quê hương của họ. Giáo Hội Việt Nam chúng ta cũng không thoát khỏi định lệ tranh đấu đó.

Nhưng liệu đứng trước hai thế lực Tư Bản Bóc lột và Cộng Sản Độc Tài đang xâu xé xã hội Việt Nam hiện tại Giáo Hội chúng ta có đủ nghị lực và sáng suốt để hóa giải cuộc chiến tranh phi nhân và giải thoát con người Việt Nam khỏi bất công, bóc lột và tàn bạo chăng?

hoan hô, đã đảo

(Tiếp theo trang 3)

độ sáng choang, trắng hếu rồi còn chó gì nữa. Tướng Trí phen này bị hổ. Cả Thượng viện chơi đòn hội chợ mà ông lại chỉ thách đấu với một mình nghị sĩ Chức. Thành ra là không thấy cái toàn bộ mà chỉ thấy cái cục bộ. Đáng việc vậy thay, đáng giận vậy thay!

Hoan hô dò đường

Trong cùng một tuần lễ, cùng một vấn đề tham nhũng, nếu có ba ông tướng cỡ sừng dài bị hai ông Nghị tố khổ, thì lại có bốn ông tướng cỡ sừng lục được một tuần báo « đối lập » ở Saigon xít nước hoa thợ cạo lên đầu thơm phưng phức. Đó là các tướng Thắng, Thanh, Chinh, Trửơng. Tờ báo đề cao các ông như 4 tay kiệt liệt, sạch, rách, và rất thơm.

Trong cùng một thời gian, 3 ông tướng bị đã đảo là tham nhũng, 4 ông tướng khác được hoan hô là sạch. Sự việc này có thể gọi là trùng hợp ngẫu nhiên không nhỉ?

Tướng Thắng

Trong 4 tướng nói trên tướng Thắng được tờ báo gọt dưa kỹ hơn cả. Khen-chê đủ mùi chua ngọt. Tướng Thắng từ dạo ngồi chơi xơi nước vẫn thường được dư luận nhắc tới như một con cờ đang, nước đi. Những giai thoại về sự không tham nhũng của ông, về cuộc đời không bần thiêu ma bần của ông đã được truyền tụng trong nhân gian, quen thuộc đến gần trở thành huyền thoại. Nay đột nhiên những chuyện ấy được làm thành tít lớn. Hẳn là bàn cờ sắp có vài thế mới. Con cờ Nguyễn-Đức-Thắng có nhập cung chiếu tướng không đây?

Điểm người... điểm ngòm. Điểm người... điểm ngòm.

con đường dã thú

PhiếmLuận của ThọChém
viết thay GÃ CAY một kỳ

Sau khi « CON ĐƯỜNG DÃ THÚ » khánh thành được một kỳ, bỗng dưng GÃ CAY, kẻ « chôn đau cất rốn » cho nó, biến mất, giống như những Ông Công Chánh Giao Chỉ, sau khi làm xong được một con lộ rồi tự coi như đã xong bổn phận, mặc cho nó dài dẫu mưa nắng từ tháng này qua năm khác, biến thành những ổ gà ổ vịt, không thêm đót hoài gì tới.

Bởi cái sự thế cho nên, bữa nay THỢ CHÉM đành phải bỏ đao bỏ mác, đi một đường viết lách nhảm nhí thay cho GÃ CAY một kỳ, với cái dụng ý « cao đẹp » là cảnh cáo anh chàng GÃ CAY đừng có bắt chước ÔNG CÔNG CHÁNH GIAO CHỈ mà tội cho ông phải mất công đi kiện thì thiệt phiền.

● Khi lằng mọ lằng nhằng người ta thường có thói quen mang những hành động thú vật ra để gán cho nhau. Khi muốn bày tỏ cái ý nghĩ chua chát về cuộc đời « ô trược », người ta tác miêng than « đời Chó thật »! Ý hẩn người ta muốn gián tiếp nhắc tới cái sự hay ăn « của dơ » của họ nhà Khuyển cùng những hành động lang chạ vung vít của loài « chần bôn cho ».

Nhưng xét cho cùng thì cũng hơi oan cho các chú chó, vì khi mang Chó ra để rửa tội, để lằng mọ lằng nhằng người ta đã cố tình quên khuấy bản chất siêng năng, trung thành của họ nhà Chó. Trong thực tế của cái cõi đời đen sì như mồm chó này, có những kẻ mang danh là người nhưng lại « Chó » hơn cả Chó.

Khi con chó ăn đồ dơ, khi con chó có những hành động lang chạ vung vít, có lẽ nó không bao giờ biết rằng nó ăn đồ dơ và có những hành động lang chạ vung vít, và nếu có biết thì cũng biết theo kiểu « chó » mà thôi. Nhưng có những thằng « Người » đã có những giọng nói rất « chó », những

cử chỉ, hành động rất « chó », trong khi hẩn ta lại ý thức hơn ai hết rằng giọng nói, cử chỉ hành động của hẩn chỉ có thể có được nơi loài bốn cẳng tra ăn của dơ và thích làm những chuyện lang chạ vung vít!

Cụ Khổng ngày xưa đã gán cho con người cái địa vị tôn quý là đứng đầu muôn vật. Nhưng càng tiến dần tới thế giới văn minh tiến bộ, con người lại càng thích « chung sống hòa bình » với loài cầm thú, bằng cách bắt chước những thói độc ác vô loại của chúng,

Từ những loại « người thú » thích phô bày thân xác để khoe gọi thú tính của kẻ khác phái, tới những loại « người thú » tự nhận là văn minh chuyên dùng những thủ đoạn, lừa đảo, phỉnh gạt để đẩy đồng loại vào con đường giết chóc lẫn nhau.

Cũng như GÃ CAY, THỢ CHÉM buồn lắm Buồn vì đao không đủ sắc, mác không đủ bén để bắt chước một nhà thơ Cách mạng xưa vung lên chém hết loài muông cầu, những loài muông cầu mang lột người đang lăm le ăn thịt người, lăm le bôi bẩn trái đất của con người bằng những cử chỉ, những hành động « chó » hơn cả chó, « thú vật » hơn cả thú vật.

—Thợ chém nhẩn tin cho Gã Cay : Thọ Chém hy vọng sự vắng bóng của bạn chỉ là một rủi ro bất thường chứ không phải là một hành động cố tình từ bỏ « con đường dã thú » mà bạn đã « đắp » nên. Đã cay thì phải cay đến nơi đến chốn! chứ phải không bạn?

Thợ Chém

Tin đi tin lại Tin đi tin lại Tin đi tin lại

* Cung Thoại Vũ Sư Đoàn 18 Nhận mặt thân yêu đã dâng trong số ra mắt. Mong nhận được thêm những sáng tác mới của bạn.

* Bạn Roi Mây : Tất cả những vấn đề bạn đặt ra đều phù hợp với chủ trương của tờ báo. Xin bạn tiếp tục gửi bài đều cho tờ báo của chúng ta.

* Đặng văn Hoài, Gia Định : Chúng tôi xin ghi nhận những ý kiến xây dựng của ông. Những mục mà ông đề nghị tăng cường, chúng tôi đang nghiên cứu và sẽ cố gắng làm thỏa mãn nguyện vọng chung của độc giả. Mong nhận thêm được những ý kiến xây dựng khác của ông.

* Ông Huỳnh văn Thụy, khu Bàn Cờ Saigon: Chúng tôi đã chuyển những thắc mắc của ông tới người phụ trách và trong số báo tới những câu hỏi của ông sẽ được giải đáp. Xin ông nhớ theo dõi.

* Cô Nguyễn thị Kim Mai, xóm mới : Chúng tôi hoan nghênh lòng nhiệt thành của Cô. Đã gửi tới cô 100 số Công Lý Hòa Bình số 1 như lời cô. Chúc cô thành công trong ý nguyện.

* Ông Trần Thịnh, Chí Hòa : Tuần báo Công Lý Hòa Bình không phải là tiếng nói riêng của một tờ chức, một đoàn thể nào, mặc dầu nó mang danh hiệu có một Phong trào đang phát triển mạnh tại một số địa phận miền Trung. Khi chọn tên Công Lý Hòa Bình, những người chủ trương chỉ có một mục tiêu duy nhất là cố gắng thể hiện Công Lý Hòa Bình của Giáo Hội trong đời sống cộng đồng. Rồi đây khi có dịp theo dõi những số báo tới, ông sẽ nhận thấy những điều minh xác của chúng ta là đúng.

* Cô Lê Thị Mỹ Hương, Chợ Lớn : Chúng tôi rất hoan nghênh sự đóng góp ý kiến và bài vở của toàn thể quý vị độc giả bốn phương. Tất cả những bài nào gửi về nếu xét thấy có giá trị đều được chọn đăng. Hy vọng nhận được những bài vở mà cô đã hứa sẽ gửi về.

* Em Đoàn Diên Nghị, Trương Minh Giảng Saigon : Tập thơ và hai chuyện ngắn của em chúng tôi đã chuyển cho anh Tổng Thư Ký quyết định. Em gắng theo dõi để biết kết quả. Nếu có gì mới sẽ báo cho em hay trong mục Tin Đi Tin Lại này. Chúc Em thành công.

* Em Bùi Hồng Phát, Thoại Ngọc Hầu Gia Định : Thắc mắc của em về bức tranh bia cũng là thắc mắc chung của nhiều độc giả khác. Khi chọn bức tranh này, chúng tôi chỉ có một dụng ý là nói lên cảnh sống đói khổ thiếu thốn của một số đông nhân loại giữa thế kỷ này, thế kỷ mà con người đang hãnh diện về những tiến bộ tột cùng của khoa học. Đúng như ý muốn của em, số này chúng tôi đã bắt đầu dùng những bức tranh vẽ châm biếm để in nơi trang bìa tờ báo. Như em đã hứa, nếu em có ý kiến gì muốn thể hiện trên bức họa, hoặc chính em có vẽ được gì thì gửi về, tòa soạn cho chúng tôi ngay nhé. Chúc em đạt được ý nguyện trong mùa thi năm nay.

* Em Bùi Duy Thiệu, Trương Minh Giảng, Saigon, Em Phạm Quang Điện, Phạm Hồng Thái, Gia Định : Gắng tìm thêm độc giả dài hạn cho tờ báo của chúng ta.

* Em Nguyễn Kim Loan Và Một Số Em Khác : Liên lạc ngay với tòa soạn, có việc cần. Người chuyển tin

từ Vatican...

Đức Thánh Cha và những dân nghèo đảo Sardinia

LA MÃ 24-4. Đức giáo Hoàng Phaolô VI đã tới thăm giáo dân đảo Sardinia nhân dịp kỷ niệm 700 năm ngày Đức Mẹ làm phép lạ tại hải cảng BONARIA.

Đây là lần xuất hành thứ 16 của Đức Giáo Hoàng để thăm viếng giáo dân ở các khu vực nghèo túng.

Hồng Y Chủ Tịch Văn Phòng Thông Nhất Kitô Giáo tới Nga Xô.

MẠC TỰ KHOA 23-4: Nhân dịp đại diện Tòa Thánh trong đám tang Đức Giáo Chủ Alexis, Tổng Quán Giáo Hội chính thống Nga Xô tại Mạc tự Khoa, Hồng Y Jan Willebrands đã tham dự các nghi lễ tuần thánh và Phục Sinh theo Giáo Hội chính thống.

Đức Hồng Y đã đi viếng thăm nhiều cơ sở của giáo hội chính thống và nói chuyện thân mật với các nghị phụ.

Hồng Y Pignedoli thăm Ba Lan

BA LAN 23-4 Hồng Y Pignedoli i Thư ký Bộ Truyền Bá Phúc Âm đã lên đường qua thủ đô Ba Lan. Mục đích của chuyến thăm này là để thỏa luận với hàng giáo phẩm Ba Lan về các vấn đề truyền giáo, nhất là sự thiếu thốn các linh mục.

LA MÃ 23-4 Đại sứ đầu tiên của Gia nã đại cạnh Tòa Thánh

Ông John Robbins, Đại sứ đầu tiên của Chính Phủ Gia nã đại cạnh Tòa Thánh vừa mới trình ủy nhiệm thư với Đức Thánh Cha. Trong buổi lễ này, Đức giáo Hoàng đã nhiệt liệt ca tụng sự đóng góp của Gia nã đại vào công cuộc bảo vệ Hòa bình và hỗ trợ các quốc gia đang mở mang.

Được biết hiện nay Đức khâm Mạng Emmanuel CLARIZIO đại diện Tòa Thánh tại Gia nã đại kể từ 16-10-1969.

Giáo dân Đức quốc trợ giúp Mỹ Châu la tinh.

ĐỨC QUỐC 23-4. Trong mùa Vọng 1969, tổ chức ADVENIAT đã thu được 51.730.000 Mỹ Kim để trợ giúp các quốc gia thuộc châu Mỹ La tinh. Đây là số tiền lớn nhất tổ chức ADVENIAT thu được kể từ khi chiến dịch bắt đầu năm 1961.

Giáo hội phải thay đổi cơ cấu xã hội

PANAMA 23-4 Tổng Giám Mục MC GRATH xứ PANAMA mới tuyên bố: «Giáo Hội thường nói tới Cách Mạng xã hội, nhưng Giáo Hội đã quên không thay đổi cơ cấu xã hội trong các giáo xứ và các địa phận».

Những sự thay đổi này thật là cấp bách để theo kịp sự tiến triển mau lẹ của xã hội Châu Mỹ la tinh ngày nay.

Đảng Thiên Chúa Giáo ở Đan Mạch

DAN MẠCH 5-70. — Lần đầu tiên nước Đan Mạch có một đảng chính trị Thiên Chúa giáo. Đảng chính trị này sẽ theo đường lối ý thức hệ Thiên Chúa giáo và chủ trương giống như đảng Thiên Chúa giáo tại Na Uy.

Đảng chính trị được quyết định thành lập sau khi có cuộc biểu quyết đạo luật về pháp thai.

Chuẩn Bị Hội Nghị Giám Mục Đức Quốc.

BONN. 5/70. Để chuẩn bị cho Hội Nghị Giám Mục Đức Quốc, một cuộc điều tra xã hội về tôn giáo và mục vụ đang được tổ chức tại Tây Đức từ 1-5 đến 15-5-60.

21 triệu bản câu hỏi đã được gửi cho tất cả giáo dân Tây Đức qui trung gian của văn phòng của mỗi địa phận. Ban tổ chức hy vọng nay sự phát biểu ý kiến chấp thành cho giáo dân Hội Nghị Giám mục sẽ là yếu tố xác đáng để thảo luận về các vấn đề quan trọng của Giáo Hội Đức Quốc.

Tuyên Ngôn Hỗ Trợ Phát Triển.

THUY SĨ 4-70. — Kể từ tháng 2-70, đã có hơn 7000 người Thụy Sĩ ký tên ủng hộ « Bản Tuyên Ngôn Berne » đòi hỏi mỗi người và mỗi quốc gia phải trích xuất một phần lợi tức kiếm được để đóng góp vào quỹ hỗ trợ phát triển.

Những người ký tên ủng hộ Bản Tuyên Ngôn đã yêu cầu chính phủ Thụy Sĩ phải duyệt xét lại chính sách Kinh Tế và thương mại làm sao cho có lợi đối với các quốc gia đang ở trong khu vực nghèo túng thiếu mở mang.

Bác học Nhật được huy chương vàng Pió XI.

LA MÃ 4-70: Đức Thánh Cha vừa trao Huy Chương Vàng Pió XI cho giáo sư Karuo Kenatani thuộc Viện nghiên cứu Hải Dương Học, Đại Học Đông kinh Nhật bản.

Giáo sư Kanatani mới có 39 tuổi nhưng đã nổi danh thế giới về khoa thần kinh sinh lý đối chiếu.

Hội đồng Tôn Giáo Thế giới tổ chức lễ cầu nguyện cho Đức Giáo Phụ Alexis

GENÈVE 4-70. — Đức Giáo Phụ ALEXIS, Tổng Quán Giáo Hội Chính thống Nga Xô vừa mới từ trần vì bệnh đau tim tại thủ đô nước Nga hưởng thọ 93 tuổi.

Được tin này, Hội Đồng Tôn giáo Thế giới đã tổ chức ngay một lễ cầu nguyện cho Đức Giáo Phụ tại Trung Tâm Hiệp Nhất Giáo Hội ở Genève.

Mục sư Alan BRASH, Tổng Thư ký đại diện Hội Đồng Tôn giáo thế giới Nga Xô dự đám tang Đức giáo Phụ. Được biết Giáo Hội La mã cũng đã cử 1 vị Hồng Y tham dự tang lễ này.

Ngày Truyền Thông Xã hội Thế giới

SAIGON 10-5 (CLHB) Một buổi đại lễ ngày truyền thông Xã hội Thế giới được tổ chức tại Hội trường Taberd Saigon Chiều Chúa Nhật 10-5-1970, dưới quyền chủ tọa của Đức Cha Fr. Nguyễn văn Thuận Chủ tịch Ủy ban Giám mục các Phương tiện Truyền Thông Xã hội.

Chúng tôi sẽ tường thuật chi tiết buổi đại lễ này trong CLHB số tới.

Một linh mục được ghép tim tại Gia nã đại

TORONTO, GIA NÃ ĐẠI 28-4 (Reuter) Linh mục Edward F Wadigan, 50 tuổi, đã nhận được quả tim mới hôm thứ Ba trong cuộc giải phẫu tim lần thứ sáu tại Toronto

Nguồn tin tại bệnh viện cho hay sức khỏe linh mục đang trở lại bình thường như sự mong đợi.

Cuộc giải phẫu trên kéo dài 55 phút do một nhóm chuyên môn về tim của bệnh viện St Michael thực hiện.

Người cho tim là một cô bé 14 tuổi bị thiệt mạng trong một tai nạn xe hơi. (PD. 6)

Đức T.G.M. Giáo khu Saigon sẽ tham dự Hành Hương La Vang.

SAIGON 3-5 (VTX). — Đức Tổng Giám Mục địa phận Saigon Nguyễn văn Bình sẽ tham dự Đại Hội Hành Hương Tam Niên tôn kính Đức Mẹ và cầu nguyện Hòa bình cho Tổ quốc vào ngày 29-5-70 tới tại La Vang (Quảng Trị).

Trong một thông cáo mới phổ biến, Ủy ban, Saigon, tổ chức hành hương La Vang còn cho biết phái đoàn Saigon sẽ khởi hành từ Vương Cung Thánh Đường hồi 7 giờ sáng ngày 29-5-70 và sẽ về tới Saigon khoảng 7 giờ chiều chủ nhật 31-5-1970.

Tiền đóng góp là 5.500\$ gồm phí toàn về vé máy bay khứ hồi và xe cộ chuyên chở, thời hạn chốt ghi tên tham dự là ngày 15-5-1970.

Đại hội Hành hương toàn quốc kính Đức Mẹ La Vang năm nay lại trùng với kỷ niệm Kim Khánh Linh Mục của Đức Cha Phaolô Lê Đệ VI.

Phong trào thanh lao công VN mừng ngày quốc tế Lao Động

SAIGON 1-5 (CLHB). — Cũng như mọi năm để kỷ niệm ngày lễ 1-5 Quốc Tế Lao Động, Phong Trào Lao Công Việt Nam đã tổ chức một buổi Hội Thảo tại Trung Tâm Thanh Cần, đường Trương minh Giảng Saigon.

Tham dự buổi lễ này gồm có chừng 200 đoàn viên nam nữ của Phong Trào cùng một thân hữu và giáo sĩ, tu sĩ Đệ tài của buổi Hội thảo năm nay là: «ĐỜI SỐNG VẬT CHẤT CỦA GIỚI TRẺ LAO ĐỘNG HÔM NAY». Các thuyết trình viên đã lần lượt trình bày về tình trạng An, ở và MẠC của giới trẻ. Bằng các bằng chứng kẻ hết sức khoa học và các thí dụ điển hình, thuyết trình đoàn đã chứng minh sự thiếu thốn chất vật trong cuộc sống của giới lao động hiện tại.

Ăn uống thì chỉ có thể cung cấp một phần ba số đơn vị nhiệt lượng cần thiết cho con người. Ở nhà thì chật hẹp, thiếu vệ sinh, không có được sự thoải mái tối thiểu của một gia đình ấm cúng. Trong khi đó thì lại có sự phung phí trong việc may mặc chừng diện phù phiếm.

Trong phần thảo luận, nhiều đoàn viên đã nêu những thắc mắc sôi nổi đòi hỏi chính quyền cũng như giáo quyền phải có trách nhiệm trong việc tìm giải pháp cho tình trạng khó khăn hiện tại của quần chúng lao động.

Buổi hội thảo đã kết thúc bằng việc công bố một Bản Nhận Định và kêu gọi của Giới Trẻ Lao Động. Trong dịp này Phong trào cũng cho phát hành số đầu tiên Tập San CHỌN, cơ quan thông tin và nghị luận của những người trẻ lao động.

Huấn Luyện Quý Chức Địa Phận Mỹ Tho.

MỸ THO. (TTCC). — Trong chương trình huấn luyện Hàng Quý Chức giáo dân, để có thể giúp các Cha Sở đặc lực hơn trong việc tông đồ mục vụ, Đức Cha Trần văn Thiện, Giám Mục Mỹ Tho đã cho tổ chức các khóa huấn luyện. Khóa Thánh Mẫu II đã được tổ chức vào ngày 27-4-70, tại nhà tỉnh tân Mỹ Tho.

Quý chức các họ đạo tới thụ huấn gồm có: Bến Đình, Cao Lãnh, Tràm Chim, Cai Lay, Bà Tồn, Gò Công, Hiệp Hòa, Hậu Nghĩa, Lương Hòa Thượng và Rạch Cầu. Các khóa sinh được huấn luyện về các vấn đề như quý chức mục vụ, Công Giáo tiến hành, nghi thức Phụng Vụ, Giáo Lý kinh nghiệm v.v...

Ban giảng huấn gồm có quý Cha Giám Đốc Chung Viện Gioan 23, Cha Sở nhà thờ chánh tòa Mỹ Tho, Cha Sở Tân An, Cha Sở Đông Hòa, Cha Anton Long, giáo sư Chung Viện, Cha Sở Kiến văn và Cha Giám Đốc COTH Mỹ Tho.

Linh Mục Tân viện Trưởng Viện Đại Học Đà Lạt.

ĐÀ LẠT (TTCC). — Sau khi Hội Đồng VN chấp thuận đơn từ chức Viện Trưởng Viện Đại Học Đà Lạt của Linh Mục Nguyễn văn Lập, và bổ nhiệm LM, Lê van Lý, nguyên Phó Viện Trưởng thay thế. Lễ bàn giao đã được cử hành vào ngày 24-4-70, dưới quyền chủ tọa của Đức TGM Nguyễn văn Bình, Chủ Tịch Hội Đồng GMVN.

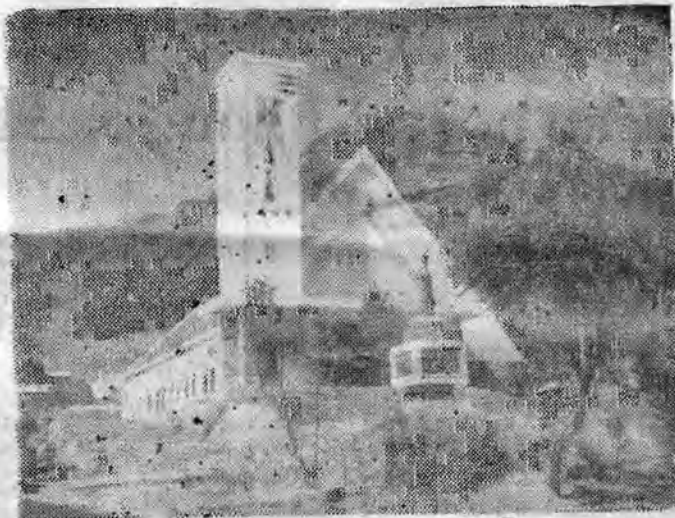
Nhà sách Caritas

Bán các thứ dụng cụ Học sinh và Văn phòng — Sách Đạo — Sách Giáo Khoa

Giá đặc biệt cho học sinh

Mời đến số 283 Hai Bà Trưng — Đ.T. 23-486.

Mỗi số 10đ00
Một năm 500đ00
Thư từ bài vở đề tên: TRẦN NGỌC VÂN
Địa chỉ 289. Hai Bà Trưng — SAIGON

Giáo Đường Bến Đá (Bãi Dâu—Vũng Tàu) nơi mà ngày ngày hàng ngàn ngư phủ đặt trọn niềm tin trong những buổi đi về, vật lộn với sóng gió đại dương....

Lễ bàn giao được tổ chức tại giảng đường Viện Đại Học Đà Lạt, trước sự hiện diện của ông Phó Thị Trưởng, đại diện Trung Tá Tỉnh Trưởng Tuyên Đức Đà Lạt, Các Vị Tướng lãnh và sỹ quan cao cấp chỉ huy trưởng các quân trường ở Đà Lạt, Đại diện các tôn giáo và một số thân hào nhân sỹ địa phương.

Hội thảo về Phương thức huấn luyện Giáo lý.

Ban Mê Thuật (TTCC) — Ngày 14-4-70, tại hội trường Tòa Giám Mục Ban Mê Thuật, linh mục Đào Xuân Thanh đã thuyết trình về « Phương thức huấn luyện giáo lý cho Thanh Thiếu Niên, trước sự hiện diện đông đủ các Linh mục trong địa phận.

Sau khi nhận định về sự quan trọng của việc huấn luyện giáo lý cho lớp tuổi thanh thiếu niên, cùng với tình trạng thấp kém giáo lý hiện nay của tuổi trẻ, Linh mục Thuyết trình viên đã trình bày nhiều phương pháp huấn luyện, chẳng hạn:

đến Việt nam

— Chương trình học giáo lý cần được áp dụng thường xuyên, nhất định, và cương bách nếu cần tại các môi trường tuổi trẻ như học đường, đoàn thể, gia đình.

— Các giáo sư, giáo viên, hay các quân giáo, hệ dự phải tốt nghiệp sư phạm giáo lý, và cố gắng đem giáo lý vào các môn học.

— Thành lập ban phim ảnh công giáo, phụ trách chiếu các phim giáo lý hay có đề tài xây dựng tại các xứ họ hay học đường.

Giới Công Giáo tổ chức cứu trợ Việt Kiều Cambốt

SAIGON (TTCC). — Từ khi xảy ra những vụ tàn sát Việt Kiều tại Cambốt, Tòa Tổng Giám Mục Saigon đã chỉ thị cho Cơ quan Caritas Việt Nam lo việc cứu trợ. Linh Mục Hồ văn Vải, Tổng Thư ký Caritas Việt Nam, đã đến vùng biên giới tỉnh Tây Ninh, để thăm viếng và tìm hiểu tình trạng Việt Kiều hồi hương. Một trung tâm Caritas đã được thiết lập tại xã An Thánh, Gò Dầu Hạ, tỉnh Tây Ninh để xúc tiến việc cứu trợ. Đã có trên 200 Việt Kiều hồi hương được Caritas Việt Nam săn sóc giúp đỡ.

Đồng thời, Caritas địa phận Saigon, trụ sở tại nhà thờ Tân Định cũng đã thành lập một Ban Cứu Trợ Việt Kiều hồi hương.

Phái đoàn Caritas Saigon ủy lạo Việt kiều cam Bốt hồi hương

Chúa nhật 3-5-70, một phái đoàn Caritas Saigon đã đến trạm tiếp cư Việt kiều Cam bốt hồi hương tại Gò Dầu hạ. Phái đoàn gồm có nhân viên văn phòng, một số bác sĩ và y tá.

Phái đoàn đã tiếp xúc với một số đồng bào vừa hồi cư, săn sóc sức khỏe 100 người và tặng một số quần áo.

Ngoài ra, ngày 5-5-70, 2 chiếc xe cũng đã được gởi lên biên giới để rước một số đồng bào và Saigon.

54 Tân Linh Mục xuất thân từ Đại Chung Viện Saigon.

SAIGON (TTCC). — Như thường lệ hàng năm, trước khi bế mạc năm học Đại Chung Viện Saigon đã tổ chức lễ phong chức Linh Mục và các chức nhỏ cho một số Thầy. Mùa truyền chức năm nay được cử hành trong 2 ngày, ngày 28-4 cho các Thầy chịu chức nhỏ, và ngày 29-4 cho chức Linh Mục.

Tổng số Linh Mục tân phong dịp này là 54, thuộc các địa phận: Saigon 11, Mỹ Tho, 3, Vĩnh Long 7, Cần Thơ, 5, Long Xuyên 7, Xuân Lộc 6, Phú Cường 3. Hơn 20 Tân Linh Mục đã được truyền chức tại Vương Cung Thánh Đường Saigon, số còn lại được thụ phong tại các địa sở thần thuộc như họ Tân Định, Bùi Phát, hay tại các Địa phận thuộc quyền.

In tại Nhà in: CARITAS
289 Hai Bà Trưng
Tân-Định — SAIGON